

א) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ב) אהלות פ"ז מ"א.
ג) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ד) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ה) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ו) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ז) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ח) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
ט) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]
י) אהלות פ"ג מ"ו [גדה]

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה היכי
דמי וד"ה שמיין וד"ה
תחומה כשרה ד"ה:

ליקוטי רש"י

טפח על טפח על רום
טפח. אהל קטן שהוא
טפח אורך וטפח רוחב
ורום חללו טפח. מביא
הטומאה. אם כוונתו
הוא נגד זה וכלי נגד זה
הוא טמא כלי מחמת אהל
המט. וחוצץ בפני
הטומאה. אם טומאה
מחמתו וכלי על גבי הכלי
טהור, ולהכי נקט על רום
טפח דאי הוה חלל רומו
פחות מטפח הוה טומאה
לרואה ונגדו למעלה עד
לקיץ טמא. כדלמריין
צ"ל ורומטו (חולין
קכו). ולענין אחוי
טומאה נמי לא מיימי
ללא אהל הוא [גדה כו.].
ועברה בקרימין.
פארה ציריעות של צבעים
שקורין אונריין [שבת
כב.]. יפה צבעיין
וצקמנין המצויין, קרמין
נגדי צבעונין שקורין
אונריין קדימין לצנים
של פשתן [ביצה ל.].

הגהות וצינונים

א) צ"ל דתנן (גליון):
ב) פ"י אשכולות של
ענבים שהן כרותין עם
זמורה. ערוך (גליון):
ג) צ"ל עליונה צ"ל
מב' (מראה כהן) ותיבת
כהן ממחק: ד) צ"ל
למעלה מב' (מראה
כהן): ה) צ"ל ע"ה
(דבש תמר):

לעזי רש"י

אונריין. פירוש נגדי
צבעונין, יריעות של צבעים
(רש"י שבת דף כז ע"א
ד"ה ועטרה בקרמין).
נגדים המצויים (רש"י
צ"מ דף ס ע"ב ד"ה
קרמין). רקמות, נגדי
רקמה (רש"י תהלים מה
טו). ג' צבעונין. פירוש
מעשה רוקס (עיין רש"י
שמות כו, לו) או מעשה
אורג (עיין רש"י שמות כה,
לג).

סוכה

פרק ראשון

סוכה

י.

היכי דמי כגון שהתחונה צלתה מרובה מחמתה ועליונה חמתה מרובה מצלתה וקיימי תרוייהו בתוך כ' עליונה כשרה ותחתונה פסולה היכי דמי כגון דתרוייהו צלתן מרובה מחמתן וקיימא עליונה בתוך כ' פשיטא תחתונה כשרה ועליונה פסולה איצטריכא ליה מ"ד ניגור דילמא מצטרף סכך פסול בו.

ול"ג זהא סיומא וכגון דקיימא עליונה כו'.² ופירושו שתיהן כשרות ה"ד כגון שהתחונה חמתה מרובה. דסכך לדיה כמאן דליתיה הוא דתרוייהו מתכשרן צסכך העליון והוא דקיימא עליונה צמוך כ' לארץ דהוי סכך כשר אף להכשיר תחתונה: שתיהן פסולות בו וקיימא עליונה צ"ל מ"ד. לגגה של תחתונה שהיא קרקעיתה של עליונה: תחתונה כשרה ועליונה פסולה ה"ד כגון שהתחונה צלתה מרובה בו. דסכך של עליונה לאו סכך הוא ולא מיפסלה תחתונה משום סוכה תחת סוכה ועליונה פסולה משום דתחתונה מרובה מאלתה וכגון דקיימי תרוייהו צמוך כ' לארץ דאי עליונה למעלה מעשרים אף תחתונה פסולה משום דמנטרף סכך פסול צהדי כשר משום דסכך למעלה מעשרים פסולה אצל כי קאי צמוך כ' לנטרף וצ"ל שלא יהא ללמה מרובה מחמתה דתפסיל תחתונה משום סוכה תחת סוכה: ה"ד דתחתונה פסולה. משום סוכה תחת סוכה: וקיימא עליונה בתוך כ'. לגגה של תחתונה דהוא קרקעיתה לעליונה: פשיטא. דכי חד מנייהו תחתונה מרובה לאו סוכה תחת סוכה היא ומאי אשמעינן רצי ירמיה: תחתונה כשרה ועליונה פסולה איצטריכא ליה. כדקיימא עליונה צמוך כ': מ"ד ניגור. למיפסל תחתונה משום זמנין דקיימא עליונה למעלה³ דלא מסיק אדעתיה למיחש לתחתונה משום צירוף פסול עם כשר ומדחזי לעליון תחתונה מרובה סכך כמאן דליתיה הוא ולא פסיל לתחתונה קמ"ל דלא גזרינן הא אטו הא: ובמה יהא. הפסק צין סכך לסכך ותפסול תחתונה משום סוכה תחת סוכה דלא נימא חד סוכה הוא: טפח על טפח ברום טפח מביא את הטומאה בפני הטומאה. הלכה למשה מסיני הוא אצל פחות מטפח לא מציל את הטומאה [אם] טומאה תחת ראשו אחד וכלים תחת ראשו שני והיא קורה ארוכה ורחבה טפח וראויה להציא טומאה לא מיימי משום דליכא רום הפסק טפח ממנו ולקרקע ולא חוץ אס יס כלי על גבה כנגד הטומאה אפילו עד לרקיע טמא דטומאה ראויה שאין לה אהל טפח צוקעת ועולה⁴: שלא מצינו מקום חשוב. להיות רשות לעצמו לא כרמלית ולא רה"י פחות מארבעה כדלמנר צליאות השצת (דף יז). והכא נמי לאו רשות לעצמו היא לאקרוי סוכה תחת סוכה: בהבשרה כן פסולה. משום שמי סוכות פסלה קרא וכי לית צה צעליונה הכשר סוכה לאו סוכה היא ולא פסלה: אי נימא דיוורין ממש. שאין צה אדם: אטו דיוורין גרמי. מכל מקום סוכה תחת סוכה היא: א"א לאו שאינה ראויה לדירה והיכי דמי דלא גבוה ו' מבל"ל דת"ק בו. וקשיא לשמואל מדרבנן: כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא. האי און ראויה לדירה דקאמר ר' יהודה לאו צשאין גצה קאמר דא"כ לת"ק נמי כשרה אלא צשאין צריאה וחוקה לקבל כסמות וכרים של עליונה ולישן תחתונה כשרה מהאי טעמא דשמואל דכהכשרה כן פסולה וכיון דעליונה לא חזיא למידר צה שהרי אין תחתונה מקבלתה לא פסלה: ופרכינן מבל"ל דת"ק סבר בו. סוף סוף שמע מינה דרבנן לית להו דשמואל והוא הדין לשאינה גבוה כו': ומשני איכא בינייהו בו. דרבנן סברי כיון דיכולה לקבל צדוחק שם סוכה על העליונה ומיפסלה התחתונה ורצי יהודה סבר כיון דליכא תשמישא להדיא לאו שם סוכה עלה לעליונה: ברתני' הנשר. שלא יהו עלין וקיסמין נושרין על שולחנו וסדין דצר המקבל טומאה הוא ופסול לסכך כדלקמן (דף יז). או שפירם על גבי קינוף. כלומר או אפילו לא פירסו מפני הנשר אלא לנוי על מנתו: על גבי קינוף. הן ד' קונדיסין לד' רגלי המטה וגזרינן ומניח כלונסות מזה לזה על גזיהן ופורס עליהן סדין והרחיקן מן הסכך דהשתא לא משום מסכך דצר המקבל טומאה מיפסלה דהא לאו לסוכי שטחם התם: פסולה. משום דאינו יושב צסוכה דאהל מפסיק ציניהם: אב"ל פורם הוא על גבי נקליטי המטה. שאין אלא שנים והן יוצאין צצמנע מטה אחד למרחשומיה ואחד לרגליה ונותנין כלונסא מזה לזה ופורסין עליו סדין והוא משפע לכאן ולכאן ומשום דאין לה גג טפח רחב למעלה לא מיקרי אהל: גב' ל"ש א"א מפני הנשר. דשויה סכך להגין הלכך מפסיל משום מקבל טומאה: אב"ל לנאותה. אין שם סכך עליה וכשירה. וי"מ טעמא דפסולה משום שני סככים ואי אפשר דא"כ לרצ חסדה לא מפסיל אלא אם כן מופלג ד' דהא איהו אמר לעיל ארבעה וכיון דמיפלגי ד' תו לא מצי למימר אצל לנאותה כשרה דהא איהו פסיל לקמן צנוי סוכה המופלגין ד' מן הסכך משום שני סככים: בקרמין המצויירין. מעשה אורג כגון צגדי צבעונין שקורין אונריין: ובפדינים המצויירין. שורתן צולטת כגון מעשה רוקס או מעשה אורג שקורין גלינשק"ש: יינות שמנים. נותנין צכוסות של זוכית לנוי:

אמר רב הונא טפח. אע"ג דלקמן פרק הישן (דף כז): אמרינן חצוט רמי הכא לא שייך:

שלא מצינו מקום פחות מד'. היינו לענין רשות היחיד וכרמלית כדפירש צקונטרס ולענין גובה נמי אשכחן צריש חלון

(ערוסין דף עו). ליחשב כפתח: פירם עליה סדין מפני החמה. כחצוט צתצות הגאונים

הא דקמני פירס עליה סדין מפני החמה או תחתיה מפני הנשר פסולה היכא דתחתונה מרובה מאלתה צלא סדין אצל אס יש ללמה מרובה מחמתה כשרה ואין הסדין פוסלתה והיינו כמו שפירשתי לעיל דאין מנטרף סכך פסול צהדי סכך כשר כיון דצלא פסול ללמה מרובה וכענין זה מפר"ת מפני החמה שמייצטת את הסכך וממוך כן היה נעשה תחתונה מרובה וכן תחתיה מפני הנשר ואס היו עלין נושרין היה חמתו מרובה והסדין מונען מליפול וכיון שהסדין גורם שעל ידו ללמו מרובה מחמתו פסול אצל לפירוש הקונטרס קשה דלמה יפסל מפני שמגין על האדם מפני החמה ומן הקיסמין מאי שנא מלנאותה ועוד מלינו לקמן פרק הישן (דף כז): צרי יוחנן צרצי אילעי כשהגיע תמה למרגלותיו עמד ופרס עליו⁵ סדין: עד

לדירה והיכי דמי דלא גבוה עשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה ראויה לדירה פסולה כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא⁶ אם אין התחתונה יכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה כשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה ראויה לקבל פסולה איכא בינייהו דיכולה לקבל על ידי הדחק: ברתני' פירם עליה סדין מפני החמה או שפירם על גבי הקינוף פסולה אבל פורם הוא על גבי נקליטי המטה: גב' אמר רב חסדא ל"א שנו אלא מפני הנשר אבל לנאותה כשרה פשיטא מפני הנשר תנן מ"ד הוא הדין דאפילו לנאותה והאי דקתני מפני הנשר אורחא דמילתא קתני קמ"ל לימא מסייע ליה⁷ סיככה כהלכתה ועיטרה בקרמין ובסדינין המצויירין ותלה בה אגוזין שקדים אפרסקין ורמונים פרכיליין ענבים ועטרות של שבולין יינות שמנים וסלתות אסור להסתפק מהן עד

אזכור מ"י פ"ג מ"ו מהלכו: טומאת מטה הלכה א': כב ג מ"י פ"ה מהל' סוכה הלכה כב סמג עשין מג טוש"ע א"ח ס' מרכס סעיף א': סג ד ד מ"י שם הלכה ז' סמג שם טוש"ע א"ח ס' מרכס סעיף י' וסימן מרכס סעיף ד': סד ו מ"י פ"ו מהלכות סוכה הלכה טו סמג שם טוש"ע א"ח סימן מללח סעיף ב':

רבינו חננאל פשוטות הן. כיון ששינוי העליונה כשרה והתחתונה פסולה אמרי' וכמה יהא בין סוכה לסוכה. כמה יהא חלל בין סכך לסכך ותהיה התחתונה פסולה אמר רב הונא טפח שכן מצינו באהלי טומאה טפח רב חסדא אמר ד' טפחים שלא מצינו מקום [חשוב] פחות מד' טפחים ושמדאל אמר י' טפחים כהכשרה כלומר אין התחתונה פסולה עד שהיה בעליונה הכשר סוכה. ודייקינן מדברי ר' יהודה דתני [אם] אין דיוורין בעליונה התחתונה כשרה ואוקימנא כשאינה ראויה לדירה מכלל דת"ק סבר אע"פ שאין העליונה ראויה לדירה כשרה קשיא לשמואל. ושנינן אין [ראויה] לדירה מרווחת אבל ראויה לדירה ע"י הדחק היא וכן אהא דאמרינן במערבא כל שאין העליונה יכולה לקבל כרים וכסתות של העליונה כולי שנויא הכא והכא חזא התם לדירה והכא לקבל ע"י הדחק: פירש עליה סדין מפני החמה או תחתיה מפני הנשר. דלא יהון טרפיין דסוכה נתרין על המטעמים בעידנא דאביל או שפרס סדין ע"ג הקינופות שהן ד' קינופות בד' קצות המטה פסולה. אבל פורם הוא על נקליטי המטה. שהן שנים באמצע המטה כדגרסינן בירושלמי רב ביבי בש"ר יוחנן שכן הוא עושה חלל באצילי ידיו כלומר אם הוא מכוסה בסדין ומעמיד בו זרועותיו וב' ידיו עומדות על גופו והסדין עליהן נמצאו זרועותיו בולטין ועולין מצדין כנקליטי המטה והסדין עליהם לפיכך ע"ג נקליטין כשרה כי כזרועותיה הן חשובין. פירש גאון קינופות. עמודין עומדין במטה ועליהן מלמעלה ד' עמודים ברוחב ופורסין עליהן סדינין ונקראין בבבל טראמה. נקליטי. ב' עמודין עומדין עשויין כפתח העשוי בפאת המטה שהיא מסגרתה מב' צדין. אמר רב חסדא זה ששינוי פסולה דווקא מפני הנשר אבל לנאותה כשרה. ואתינן לסיועי מהא דתניא סככה כהלכתה ועיטרה בקרמין

הכל